

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT MUNKÁSPÁRTI HETILAP

30 éves

Fél évvel a 27. kongresszus után:

nem hiába dolgozunk!

Fél évvel a 27. kongresszus után: nem hiába dolgozunk!

Fél éve, 2018 decemberében tartottuk a Munkáspárt 27. kongresszusát. Felmértük a helyzetet és meghatároztuk feladatainkat. Csodákra, radikális fordulatokra nem számíthatunk – mondtuk ki közösen. Tökés világban élünk, a tőkésék ma erősebbek, mint a dolgozó tömegek.

Kimondtuk azt is, hogy a Munkáspárt stratégiai helyzete nem változott. Egyes területeken erősödünk, más területeken gyengültünk. Nincs szükség stratégiai váltásra. A következő esztendőkből is egy célt állítsunk magunk elé: Erős Munkáspártot!

Az európai parlamenti választások jelentették az első nagy erőpróbát. Helyálltunk! 26 ezer ajánlást gyűjtöttünk össze.

Összesen kilenc párt teljesítette az indulási feltételeket, és mi a kilenc között voltunk. 14452 szavazatot kaptunk. Ez azt jelenti, hogy az ajánlást adók 54 százaléka ránk is szavazott. A jövőre nézve ebből egy tanulság van: minden egyes szavazathoz két-három ember támogatását kell megnyernünk.

2019-ben azonban még egy erőpróba vár a Munkáspártra. Az önkormányzati választásokon is meg kell mutatnunk, hogy van Munkáspárt. Alternatívát, választási lehetőséget kell felmutatnunk a tőkés pártokkal szemben. A kormánypártokkal és az ellenzékkel szemben is, sőt a tőkés rendszerrel szemben.

Hol tudjuk a Munkáspártot bemutatni? Budapesten a főpolgármesteri csatában és a kerületi polgármesteri választásokon. Vidéken a megyei jogú városok polgármesteri választásain és néhány megyében a megyei listákért folytatott harcban. A Munkáspárt megjelenik számos kis településen is.

Van-e esélyünk? Van, de nagyon meg kell dolgozni érte. Ha egy kis településen be akarunk jutni, akkor meg kell nézni, hogy hány szavazattal lehetett bejutni 2014-ben. 250-300? Nos, akkor ennyit kell elérnünk. Nem lehetetlen, ha otthon vagyunk a településen, ha ezzel a 250-300 emberrel többször beszélünk a hátralévő időben.

Néhány más helyen is van esélyünk, de a munkánk igazán majd később fog kamatozni. Az emberek fokozatosan élnek meg a mai kapitalizmust. Fokozatosan jönnek rá, hogy nem mind arany, ami fénylik. Másszóval, a kapitalizmus nagy ígéretei mögött a prózai valóság áll. Ebben a rendszerben a pénz, a tőke érdeke számít, s nem Te!

Ha erre mindenki rájönne, mi nyernénk a választásokon. Ezt tudja a tőke is, ezért megfoszt a médianyilvánosságtól, elhallgat bennünket. A „30 éve szabad ország vagyunk” és egyéb jelszavakkal átmossa az agyakat.

A választást úgy kell felfognunk, mint az „Erős Munkáspártot!” program megvalósításához vezető egyik lépést. Itt van mit tennünk! Az idej két választással kapcsolatos munkánk mutatja, hogy a pártban van egy nagyon lelkes, nagyon elkötelezett mag, amely tűzön-vízen át keresztül viszi a döntéseinket.

A kongresszuson elhatároztuk, hogy bővítjük ezt a kört. Egyelőre nem sok sikerről tudunk beszámolni. Vannak új emberek, de kevesen. Tudjuk, hogy minden szinten gondoskodni kell az utánpótlásról, a fiatalabb nemzedékek bevonásáról, de itt is rengeteg akadályba ütközünk.

A pártépítés új módszerei még nem vertek gyökeret. Még mindig várjuk, hogy jöjjön hozzánk valaki. Hátha kopogtat valaki az ajtón. A mai világban elébe kell mennünk a leendő párttagoknak, kézen kell őket fogni, megtalálni helyüket a pártban.

Fél év telt el a 27. kongresszus óta. Sokat dolgozott pártunk, de még sok tennivalónk van. A lényeg, hogy folytassuk a megkezdett utat.

A legnagyobb feladat, hogy a Munkáspárt társadalmi bázisa erősödjön. Harminc év telt el a rendszerváltás óta. A szocializmus emléke már nem mozgósít elég támogatót.

A mondanivalónkat elfogadták az emberek. Baloldali, nemzeti, ellenzéki! Helyes! A gond az, hogy nem vagyunk egyedül. A nemzeti érdekekért mások is síkraszállnak, baloldali jelszavakat mások is hangoztatnak. Amiben mi egyediek vagyunk, az a tőke elleni harc. Magyarán: fizessenek a gazdagok! Ezt csak mi akarjuk.

A mai rendszer okozta sérelmeket viszont csak fokozatosan ismerik fel az emberek. Mi támogatókat csak azok között kereshetünk, akik nem a tőkésjükből és nem a tőke kiszolgálásából élnek meg.

Ha ettől eltérnénk, ha más színeket öltönnénk, elveszítenénk azt, amiért az emberek ma becsülik a Munkáspártot, elveszítenénk erkölcsi tőkénket. Pedig erre nagy szükség lesz. Lehet, hogy hamarább, mint gondolnánk.

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT. MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN. BALSZEMMEL.

Ebben a rendszerben a pénz, a tőke érdeke számít, s nem Te!

Maduro elnök: Több kenyeret Venezuela népének!

Jelentős agrárfejlesztési programot jelentett be Nicolás Maduro, venezuelai elnök. A cél az amerikai embargó következményeinek csökkentése a mezőgazdasági vetésterület növelésével, a vetőmagközpontok kialakításával, a termelők anyagi támogatásával. (<http://www.avn.info.ve>)

Az USA kudarcot vallott

igyekszik most az új helyzetet kihasználni, megerősíteni az ország gazdaságát, javítani az emberek ellátását.

Az Egyesült Államok nyílt támadása Venezuela ellen nyilvánvaló kudarcot vallott. Az amerikai kormány hiába pénzelte a venezuelai ellenzéket, hiába szervezte meg az önjelölt elnök nemzetközi támogatását, hiába gyakorolt egyre nagyobb katonai nyomást az országra, nem volt képes megdönteni Maduro elnököt. Az USA nem tudta elnyomni a független Venezuelát, nem volt képes megállítani a bolívari népi forradalmat. Venezuela vezetése

Trump-erőd: Háborúba sodorhatja egész Európát

Az Egyesült Államok MQ-9 felderítő-csapásmérő, pilóta nélküli repülőgépekből álló századot telepít Lengyelországba – derül ki a Fehér Ház által kiadott nyilatkozatból, amelyet Donald Trump amerikai és Andrzej Duda lengyel elnök írt alá múlt szerdán Washingtonban. (<https://www.origo.hu>)

Nem telik el nap, hogy ne mennének újabb amerikai katonák Lengyelországba. Épül a Trump-erőd, amely nem fogja megvédeni Lengyelországot, de háborúba sodorhatja egész Európát.

Kína: komolyan veszik a forradalom emlékét

Számos kínai iskolában ápolják a kínai népi felszabadító mozgalom emlékét és hagyományait, így az 1934–36 közötti Hosszú menetelés emlékét. (<http://www.xinhuanet.com>)

A hosszú menetelés a Kínai Kommunista Párt Vörös Hadserege által végrehajtott stratégiai visszavonulás volt a nacionalista-tőkés Kuomintang hadserege elől a kínai polgárháborúban 1934 és 1936 között. A népi érdekeket kifejező Vörös Hadsereg egyszerre harcolt a japán agresszorok és az amerikaiak által támogatott tőkés Kuomintang ellen. 1934-36 között a Vörös Hadsereg 80 ezer katonája 12 és fél ezer kilométeres utat tett meg, harcokkal és meneteléssel. A Vörös Hadsereg megmenekült, de 50 ezer katonát veszített. A hosszú menetelés fontos előfeltétele volt annak, hogy a háború későbbi szakaszaiban a Vörös Hadsereg legyen a győztes, és Mao elnök 1949 október 1-én kikiálthassa a Kínai Népköztársaság megteremtését. Lehet, hogy éppen ez dühíti a nyugatot ma is.

Nem az ember a fontos, hanem a pénz

Már most is csaknem 300 faluban nincs egyetlen egy bolt sem, ahol a napi bevásárlást lehetne intézni. A jövőben megtöbbszörözödhet ez a szám. (<https://szabadfold.hu/>) A kapitalizmusban nem az ember a fontos, hanem az, hogy a tőkének haszna legyen. A kistelepüléseken a boltok nem hoznak hasznot, ezért bezárják őket. Az állam és az önkormányzat elvben működtethetne szociális boltokat, de nem érdekli. Az ember nem fontos, csak a pénz. A tőkésnek is, az államnak is.

Amerikai katonai rendőrök Szentesen?

Első alkalommal hajtottak végre közös feladatokat az amerikai 18. Katonai Rendész Dandár (18th Military Police Brigade) és az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred katonái. (<https://honvedelem.hu>) Szépen, lassan, de biztosan belépnek mindennapjainkba az amerikai hadsereg katonái. Most már jönnek a katonai rendőrök is, a military police. Igazán megnyugtató érzés lesz a magyar Alföld városaiban amerikai katonai rendőröket látni. Tényleg erre vágytunk?

A Szabad Európa Rádió az amerikai beavatkozás eszköze

A Szabad Európa Rádió az amerikai beavatkozás eszköze Magyarországra is jutna abból a 770,3 millió dolláros pályázati pénzből, amelyet a kelet-európai és ázsiai demokráciák erősítésére szánnak Washingtonban – értesült a Népszava. A vételhez számítógépre vagy okostelefonra van szükség, a régi, rádióval fogható rövidhullámú adásokat nem tervezik felújítani. (<https://nepszava.hu>)

Nem szabad örülni annak, ha bárki kívülről megkísérli befolyásolni a magyar emberek véleményét és döntését. A Szabad Európa Rádió nem egy szokványos rádió, amely egy adott ország értékeit viszi el a világba. A Szabad Európa Rádió konkrétan a magyar társadalom befolyásolását szolgálja. Nem kérünk az idegen beavatkozásból! Sem amerikaiából! Sem oroszából! Sem másból!

Ózd: Könyvheti kavalkád munkáspárti meglepetéssel

Könyvheti kavalkádokat rendeztek június 14-én az ózdi Városház-téren. A megjelenteket Janiczak Dávid, a város polgármestere köszöntötte, majd Lőrinc L. László író, orientalista, műfordító méltatta a 90. Ünnepi Könyvhét és 18. Gyermekkönyvnapok jelentőségét. A felállított könyves pavilonokban az Ózd és Ózd környékén élő írókat, költőket várták személyes beszélgetésekre, ismerkedésre, könyvvásárlásra és azok dedikálására. A könyvnapra jelent meg Kónya Béla „Dilemmám makadám útján” című kötete. Gratulálunk a szerzőnek, aki köztudottan az ózdi közélet ismert szereplője, a Munkáspárt térségi vezetője.

Amerikában is van kommunista párt

Az USA Kommunista Pártja június 21-én tartja 31. Nemzeti Kongresszusát. A fórum megerősíti, hogy az USA KP továbbra is a munkásosztály forradalmi pártja, tevékenysége a marxizmus-leninizmusra, a proletárinternacionálisra épül. A Munkáspárt Elnöksége levélben kívánt sok sikert az amerikai kommunistáknak, kifejezve a Munkáspárt készségét az együttműködés fejlesztésére.

Zugló: a meleg sem lehet akadály!

Szombaton délelőtt találkozhattak a járókelők a Bosnyák téren a Munkáspárttal. Az emberek szívesen jöttek beszélgetni a Munkáspárthoz. A nosztalgizók a Danuviát, az Egyesült Izzót hiányolták, ahol tízezrek dolgoztak. Miért nem értik a bérből és fizetésből élő munkavállalók, hogy csak a Munkáspárt harcol értük? – tették fel sokan a kérdést. Sok emberrel beszélgettek az aktivisták, meghívtak többeket a Kádár évfordulóra, a párt programját, naptárját, újságjait osztották. A meleg sem lehetett akadály.

Július 7-én parlamenti választásokat tartanak Görögországban. A dolgozó emberek, munkások, önfoglalkoztató vállalkozók, nyugdíjasok, fiatalok csak akkor számíthatnak életük gyökeres javítására, ha a Görög Kommunista Párt Görögország (KKE) meghatározó politikai ereje lesz. Minden KKE-re adott szavazat a munkások, a dolgozók életét könnyíti meg.

A Munkáspárt nevében Thürmer Gyula elnök fejezte ki a Munkáspárt szolidaritását és támogatását Dimitris Koutsoumpas KKE-főtítkárnak. A Munkáspárt minden Magyarországon élő görög barátjához fordul: szavazzatok a KKE-re!

Magyarországi görögök, szavazzatok a KKE-re!

A közös ellenzéki jelöltről, avagy nem mind arany, ami fénylik

Sorra kapjuk a híreket, hogy az ellenzéki pártok közös jelölteket indítanak a legnagyobb városokban az őszi önkormányzati választásokon.

Összeborult az ellenzék

Így például Nyíregyházán ellenzéki szövetség alakult, amelyet a Párbeszéd támogatásával az MSZP, a DK, a Momentum, a Jobbik, az LMP mellett a helyi Függetlenek Egyesülete és a Mindenki Magyarországa Mozgalom alkotja.

Mindjárt ideológiát is gyártottak mellé. Szavaik szerint Nyíregyházán „új politikai kultúrára” van szükség, „egymás véleményének elfogadására, a kölcsönös megbecsülés és tisztelet kultúrájára”.

ZALAEGERSZEGI ELLENZÉK

Zalaegerszegen az MSZP, a DK, a Momentum, a Jobbik és az LMP közösen, de nem pártszínekben állít polgármesterjelöltet és egyéni képviselőjelölteket az önkormányzati választásra – hangzott el az öt ellenzéki párt pénteki sajtótájékoztatóján. Kitértek arra is, hogy „megtisztítják a városi közéletet”, „a tehetség és szorgalom előtérbe kerül a politikai lojalitással szemben”.

Győrben a DK-Momentum-MSZP-Jobbik-LMP-szövetség jött létre. A győri közös polgármesterjelölt Glázer Tímea lesz. Ő volt 2014-ben az Összefogás polgármesterjelöltje, MSZP-önkéntesként kezdte pályafutását, és ő koordinálja a győri DK-t.

A hírek szerint az ellenzék eddig Szegeden, Szombathelyen, Pécsen, Tatabányán, Salgótarjánban, Kaposváron, Kecskeméten, Egerben, Miskolcon és Szekszárdon döntött arról, hogy egy jelölt mögé állnak be, abban bízva, hogy így, az összes ellenzéki szavazat egyesítésével le tudják győzni a kormánypárti jelölteket.

Budapesten, mint ismeretes, bonyolultabb a helyzet. A főpolgármesteri közös indulásról egyelőre nem tudtak megegyezni. Az EP-választáson megerősödött DK és Momentum is betolta saját jelöltjét. A DK Kálmán Olgát, a Momentum Kerpel-Fronius Gábort. Karácsony Gergely körül megfoglyalkozott a levegő.

Mit akar az ellenzék?

Az ellenzéki pártok az elmúlt két-három év tapasztalatai alapján rájöttek az alábbiakra.

Egy, a Fidesz-KDNP oly mértékben uralja a politikai terepét, hogy külön-külön nem tudnak ellene fellépni a siker reményében.

Nyíregyháza 21 képviselői mandátumából 2014-ben 14-et a Fidesz-KDNP szerzett meg, és Kovács Ferenc személyében kormánypárti polgármester is. Az MSZP, a DK, a Párbeszéd akkor is közösen indultak és 5 helyet szereztek meg, s 2 a Jobbiké.

Zalaegerszegen a 17 képviselőből 12 a Fidesz-KDNP-é, a többin osztozik az MSZP, az LMP, az Együtt és a Jobbik. A polgármester, Balaicz Zoltán is kormánypárti.

Győrben 23 képviselő alkotja a közgyűlést, közülük 16 kormánypárti, 7 ellenzéki. Borkai Zsolt polgármester szintén a Fidesz-KDNP politikusa.

Kettő, egyik ellenzéki párt sem tekinthető az ellenzék egyetlen vezetőjének, bár erre a szerepre tör a DK is, a Momentum is.

Három, nem tudtak olyan új társadalmi mozgalmakat létrehozni, amelyek tényleges alternatívaként léphetnek fel a Fidesz-KDNP-vel szemben.

Négy, nehéz a kormánypártokon fogást találni. Az elmúlt években ténylegesen jelentős fejlődés indult el a gazdaságban. A munkanélküliség a legtöbb helyen eltűnt. A kormány rendezte a települések adósságát. A kormányprogramok keretében a városok jelentős forrásokhoz jutottak. A legtöbb polgármester beszámolhat arról, hogy épülnek az óvodák, bölcsődék, kultúrházak, új munkahelyek születnek.

Ebben a helyzetben az ellenzék olyan témákat hoz elő, amelyekkel megkísérli az emberek figyelmét elterelni. Ilyen

HARC A BUDAPESTI FŐPOLGÁRMESTERI SZÉKÉRT

téma a jól hangzó „új politikai kultúra”, a „széleskörű párbeszéd”, a „diktatúra, az Orbán-rendszer megdöntése” és hasonló.

Öt, rájöttek arra is, hogy a pártok tekintélye jelentősen csökkent, egyik-másik teljesen lejáratódott. Ezért a pártszínek helyett valamilyen helyi egyesület, civilszervezet színeiben indulnak. Ez azonban nem több mint taktikai fogás.

Hat, az okosabb ellenzéki politikusok arra is rájöttek, hogy a tőkés világ vezető hatalmai bírálják ugyan a Fideszt, de mind az Egyesült Államok, mind az EU a jelenlegi kormánykoalíciót tekinti a magyarországi tőkésrendszer legfőbb őrének.

Az ellenzéki pártokat egy közös cél köti össze: legyőzni a Fidesz-KDNP-t, de legalábbis jelentős mértékben meggyengíteni. Ők pontosan tudják, hogy bármit is mondanak, az önkormányzati választásokon nem lehet „megdönteni a kormányt”.

A pártoknak vannak egyéni számításaik is. A Gyurcsány Ferenc vezette DK egy sikeres önkormányzati választással elérheti, hogy ő legyen a liberális ellenzék egyetlen pártja, és egyben az ellenzék vezető ereje. Erre a „posztra” pályázik a Momentum is, amely megerősödött az EP-választásokon.

Az MSZP, a Jobbik, az LMP valójában csak a túlélésért küzdenek. Remélik, hogy néhány önkormányzati hely megszerzésével új lendületet adhatnak pártjaiknak.

A szép szavaknak senki se dőljön be! Az ellenzéki politikusok most is ugyanúgy utálják egymást, mint pár éve, de most igyekeznek mosolyogni. Megtehetik, mert az ellenzéki összefogás két szempontból is előnyös. Ha győznek, akkor a személyektől függetlenül mindenki győztesnek kiálthatja ki magát. Ha veszítenek, a felelősséget rá lehet kenni a többiekre.

Az önkormányzati választások eredménye után nem jár állami pénz, ezért nincs min veszekedni. A pártok, mint

ismeretes, a parlamenti választások eredménye alapján kapnak vagy nem kapnak állami támogatást.

Az ellenzéki összefogás, mint látjuk, a jelentősebb városokban kezd kialakulni. A pártok politikai befolyása alapvetően a fővárosi főpolgármester, a kerületi polgármesterek, a megyei jogú városok polgármesterei szintjén jelenik meg, és itt lehet látványos koalíciókat kötni.

Részt vehet-e a Munkáspárt ellenzéki koalíciókban?

A Munkáspárt politikája évek óta világos. A Munkáspárt egyik tőkés pártot sem támogatja. Mindenki esetében elismerjük, ha valami jót tesznek az emberekért, és mindenki ellen fellépünk, ha ártanak az embereknek. A Munkáspárt nem vesz részt a tőkéspártok egymás elleni küzdelmében, egyik felet sem támogatja. Következésképpen a koalíciókban sem vesz részt.

A Munkáspárt célja más: alternatívát felmutatni a tőkés pártok kormányzásával szemben. Leleplezni, hogy így vagy úgy, de minden tőkés párt a pénz uralmát szolgálja. Ha egy tőkés párt helyébe egy másik tőkés párt lép, ha az eddigi polgármesterek helyett más pártok új emberei jönnek, ezzel a lényeg semmiben sem változik. Marad a kapitalizmus, a pénz, a tőkés csoportok uralma. A különbség csak az, hogy az egyik tőkés csoportot egy másik tőkés csoport váltja fel.

De legyünk tisztában még egy dologgal! A tőkés ellenzéki pártok eleve elutasítanak minden fajta koalíciót, együttműködési kapcsolatot a Munkáspárttal. Egyes esetekben előfordulhat, hogy megkeresik a Munkáspártot azokon a településeken, ahol a Munkáspárt relatíve erős. Itt sem együttműködni akarnak, hanem semlegesíteni a Munkáspártot, megakadályozni, hogy akár néhány tucat szavazattal az ő választási esélyeiket gyengítsük.

Ilyenkor megszólal a liberális propaganda. A Munkáspárt „csak azért indul, hogy a Fideszt segítse.” Hazugság! A Munkáspárt azért indul külön, hogy felmutassa saját, egyedi politikáját, azt a politikát, amely a dolgozó emberek érdekeit fejezi ki. Ha odaállnánk az ellenzék mellé, a Munkáspárt elveszítené saját politikai arculatát, feladná önállóságát, amelyet harminc év óta becsülettel védelmez.

ELLENZÉKI ÖSSZEFOGÁS GYŐRBE

Felháborító hírt kaptunk minap egy szőlősgazdától. Minden felháborító ugyanis, ha az ember által teremtett értékeket lerombolják. De felháborító az is, hogy az ügyben mindenki hallgat. A kormány is, a szőlősgazdák is és hallgat az ellenzék is, amely pizslicsárá ügyekben nagyon hangos tud lenni.

Vágják le zölden a szőlőt!

Szőlősgazda ismerősünk arról tájékoztatta szerkesztőségünket, hogy az idei szőlőterméssel nem lesz gondja, ugyanis nem lesz termése. Az agrárminiszter 22/2019. (V. 31.) AM rendelete szerint az állam támogatást fog adni a gazdáknak, ha már most, zölden levágják a szőlőt.

A helyzet világos. Ha levágják a zöld fürtöket, azok nem fognak megérni, nem lesz szőlőtermés, és ha nem lesz szőlő nem lesz bor sem. Az Agrárminisztérium szerint a zöldszüreti támogatás elsősorban azon szőlőtermelők számára jelenthet gyors pénzügyi segítséget, akik nem rendelkeznek felvásárlási szerződéssel, így termésük idei elhelyezése bizonytalan.

A zöldszüret a még éretlen állapotban lévő szőlőfürtök teljes eltávolítását, és ennek következtében az érintett terület terméshozamának nullára való csökkentését jelenti. A támogatásra – bármely, legalább 0,2 hektáros magyarországi szőlőterülete után – minden olyan termelő jogosult, aki a szőlővel beültetett területének jogszerű használója. Az érintett területnek rendelkeznie kell a 2017. és 2018. évekre vonatkozó szüreti jelentéssel, amelyből legalább egy nem nullás. Az ültetvény műveltnek kell, hogy minősüljön, ezt a helyszínen is ellenőrzik.

De miért kell levágni a szőlőt?

Az Európai Unió agrárpolitikája előírja, hogy a túltermelés megakadályozása érdekében korlátozni lehet a szőlő termőterületek nagyságát és a hozamot.

Mi lesz Magyar

Az Európai Unió meghatározó szőlő- és bortermelői Olaszország, Franciaország, Spanyolország. Hogy értékeljük az arányokat, idézzük a számokat! 2018-ban Olaszország 48,5 millió hektoliter bort termelt, Franciaország 46,4 milliót, Spanyolország 40,9 milliót.

A 2019-es előrejelzések szerint a nagy országokban 25-35 százalékkal nagyobb szőlőtermelés várható az idén, mint tavaly. Magyarországon is jó termést jeleztek előre. Ha a tőkés logikával szemléljük, jogos a következtetés: túltermelési válság lesz, ennyi szőlő és bor nem kell, pontosabban szőlő nem eladható.

A Hegyközségek Nemzeti Tanácsának adatai szerint Magyarországon 392 ezer tonna borszőlőt szüreteltek 2018-ban, ebből 3,75 millió hektoliter bor készült, ami csaknem 30 százalékkal több, mint a 2017. évi bortermelés.

Tőkés logikával nézve tehát be kell indítani az EU agrárpolitikai szabályait, és meg kell akadályozni a túltermelést, ezért el kell rendelni a zöldszüretet.

Lapzártáig nem tudtuk megállapítani, hogy rendelkez-e el zöldszüretet a franciák, az olaszok, a spanyolok, a németek. Nem tudjuk, mert semmi hír nincs róla. Hallgat itt is mindenki.

Gyanítjuk azonban, hogy az EU szabályai ebben az esetben is a kisebbekre ütnek vissza. Az olaszoknál, franciáknál, spanyoloknál nyilván nagy felháborodás lenne, ha zöldszüretet rendelnének el. Melyik nyugati kormány viselné el, ha a bortermelői fellázadnának és a kormányok ellen fordulnának? De Magyarország más, a magyarokkal meg lehet tenni.

veled, Szőlő?

Kártalanítás vagy rablás?

Az interneten élénk vita bontakozott ki arról, hogy mit is jelent az állam által fizetett pénz a zöldvágásért. Az egyik hozzászóló, akivel a többség egyetért, nem kertet és kimondta: „Ez a valóságban rablás, nem kartalanítás. Ja, szedjük le kézzel és dobáljuk a tőkék alá jól látható helyre a zöld fürtöket 50 forintért! Aki nem perember, annak ugyanúgy kell művelni a szőlőt továbbra is, ha jövőre szeretne termelni. Maga a zöldszüret is egy rendes szüreti költség fele legalább és mindezt 50 forintért.”

Miért nem adjuk el az oroszoknak?

Ha félretesszük a tőkés logikát, egy halom megoldás lenne arra, hogy mit csináljunk a többlet szőlővel. Például az állam támogassa, hogy a szőlő önköltségi áron iskolákba, ifjúsági táborokba, nyugdíjas otthonokba kerüljön. Vagyis kapják meg azok, akik nem tudják megvenni. Igen, ez jó lenne, de kapitalizmus van, a pénz, a haszon számít, nem az ember.

Adjuk el Oroszországnak! Jó ötlet, csak hogy Oroszország július elsejétől korlátozza az orosz állami és önkormányzati szervezetek a külföldi borok, pezsgők, gyümölcs- és likőrborok beszerzését. Ez egy újabb válaszcsepás az unió gazdasági szankcióira, amelyekkel Oroszországot sújtották a Krim-félsziget elcsatolásáért.

Vagyis, ha az EU tudomásul venné azt, amit előbb vagy utóbb tudomásul kell vennie, hogy a Krim az oroszoké, és abba-hagyná a szankciós politikát, mindenki jól járna. Igen ám, de ehhez le kellene mondani arról a szándékról, hogy megfojtjuk Oroszországot. Szankciók helyett békés együttműködésre van szükség. Úgy, ahogyan a Munkáspárt is hirdeti.

Adjuk el a kínai- aknak!

Ez is jó ötlet, de ma mégsem reális. A magyar bortermelők a kínai igényekhez képest nagyon kicsi tételeket tudnak felajánlani. Ha egy kínai kereskedő berendezkedik külföldi bor importjára, akkor folyamatosan és nagy mennyiségben igényel szállítást.

A magyar bortermelők külön-külön erre nem képesek. Lehetne persze összefogni, szövetkezni, ahogyan ezt nyugaton is teszik. A rendszerváltáskor azonban kiirtották a szövetkezésnek még a szellemét is, és ma sem ösztönöz semmi az összefogásra.

Mi lesz veled, Magyar Szőlő?

Az interneten az egyik bortermelő így foglalta össze a perspektívát: „A borvidéken az utolsó idősebb természetőknek vagy a kitartóbb, reménykedő fiatalnak is sikerült örökre elvenni a kedvét a szőlőtől. Ez valahol azért tudatos is, na meg sejthető volt. Személy szerint ismerek olyat, aki ezekre tette az életét, szőlő, gyümölcs, aztán kezdődött az alma, meggy kivágással, maradt a kajszibarack és a szőlő nekik. Most a szőlőt is kivágja, elad mindent, aztán 60 évesen munkát keres.”

Légy korszerű, ha élni akarsz!

Több olyan kérdés is van, ami nálunk nincs: „Hogyan jellemeznéd nemi identitásodat?“, „Hogyan határoznád meg faji identitásodat?“ és végül mindenkitől megkérdezzük: „Miért lépsz be az USA KP-ba? Mit akarsz csinálni az USA KP-ban?“

A jóváhagyás után a jelentkezővel közlik, hogy immáron az USA KP tagja, és megkezdheti a munkáját valamelyik szervezetben. Ha valahol nincs pártszervezet, ott a nemzeti vezetőség oldja meg az új tagok fogadását és alkalmazását.

Ha valahol nehéz kommunistának lenni, akkor bizony az Egyesült Államokban nehéz. A „szabad világ” vezető államában komoly kockázatot vállal magára az, aki belép az USA Kommunista Pártjába. Elbocsajtás a munkahelyről, rendőri intézkedések, netán börtön. Kitelepüléseket tartani lehetetlen, mert egész egyszerűen tilos, és elvisz a rendőr. A választásokon indulni szinte lehetetlen, mert bonyolult és igazságtalan a választási rendszer. Ennek ellenére az USA Kommunista Pártja él, és dolgozik, sőt új tagokkal gyarapodik.

Gyarapodik, de hogyan? Mit tanulhatunk mi az amerikai módszerekből? Kezdjük azzal, hogy az amerikai párt egy kicsit másként fogja fel a tagság intézményét. A pártnak bárki tagja lehet, aki betöltötte a 18. életévét és az USA területén él.

Join us, azaz csatlakozz hozzánk!

Tagnak jelentkezni kell. Akit érdekel, jelentkezhet valamelyik pártagnál, pártszervezetnél vagy a USA KP honlapján. A párt helyi szervezete minden jelentkezést haladéktalanul elfogad, kivéve, ha a helyi vagy az országos vezetés olyan információ-

óval rendelkezik, amely szerint a „jelentkezés hamis vagy a jelentkező kárt okoz a pártnak.”

A jelentkezési papíron olyan információkat kér a párt, amelyek a későbbi munkában fontosak. Ahogy nálunk is, ott is meg kell adni a nevet, telefonszámot, címet, születési adatokat, emailt.

Minden párttag kötelessége, hogy „tehetségéhez mérten támogassa a párt programjának megvalósítását, fizessen tagdíjat és támogassa a párt kiadványait.” A tagdíj havi 5 dollár. Ez kevés, hiszen New Yorkban manapság ennyiért egy üveg hazai sört adnak vagy két kiló kenyeret.

Ha élni akarunk, a pártnak korszerűen kell dolgoznia

Kisebbségi gond, ha vannak jelentkezők. Csakhogy önmaguktól az USA-ban sem jelentkeznek tömegével a pártba. A mostani 31. Nemzeti Kongresszusra készülve az USA KP összegezte a modern pártépítés eszközeit. Nézzünk néhányat!

Először is az nemzeti vezetés felelőse folyamatosan figyelemmel kíséri a párttagfelvételek tapasztalatait, elemzi azokat, és a hasznos tapasztalatokat elterjeszti az egész pártban. Amit kitaláltak egy helyen, alkalmazzák másutt is!

A nemzeti vezetés egységes adatbázist tart fenn, amely részletes adatokat tartalmaz azokról, akik a párt újságjának előfizetői vagy támogatói, akikkel a párt politikai akciók során kapcsolatba lépett, vagy akik a Facebook és más közösségi oldalakon érdeklődtek a párt iránt. Az adatbázis rögzíti, hogy a párt mikor és milyen módon építi a kapcsolatot az illetővel, ki és milyen lépéseket tett azért, hogy az érdeklődőkből párttagok legyenek.

Az új párttag azonnal megkapja a tagsági könyvét és egy csomagot a párt legfontosabb kiadványaiból.

A nemzeti vezetés vagy a területi szervezet folyamatosan tartja a kapcsolatot az új párttaggal. Legalább hetente egyszer beszélnek vele telefonon.

Havonta egyszer tájékoztatják az új párttagokat a párt döntéseiről, politikájának időszerű kérdéseiről.

Az országos központ vagy a területi pártszerv időről időre személyesen is felkeresi a párttagokat, és érdeklődik véleményükről, helyzetükről.

Minden helyi pártszervezetben tagsági „riadólánc” működik. A vezetőség SMS-ben tájékoztatja a tagságot az új döntésekről, lépésekről.

Az interneten „párt kioszk” működik, ahol meg lehet vásárolni a párt ajándéktárgyait, könyveit, kiadványait.

Nos, néhány az USA KP módszereiből. Semmi ördögösség. A módszerek zömét mi is ismerjük, néha még használjuk is őket. De nem eléggé! Ha élni akarunk, korszerűen kell a pártnak dolgoznia. Az USA-ban is, Magyarországon is!

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna
Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

BESZÉLŐ KÖVEK

Budapest tele van történelmi helyekkel, köztük számos olyan középülettel, amelyek a magyar munkásmozgalom történetéhez kötődnek. Az épületek funkciója többnyire már megváltozott. Esetenként az utcák és terek neve is megváltozott. Lassan elmennek azok, akik még felidézhetik a történelmet. Induljunk közös sétára! Mi marad a munkásmozgalmi Budapestből?

Budapest, Gellért Szálló: itt volt a munkáspártok 1968-as világtalálkozója

A Gellért Szálló 1918 óta áll Budán. A szecessziós stílusú szállodát Hegedüs Ármin (1869-1945), Sebestyén Artúr (1868-1943) és Sterk Izidor (1860-1935) tervezte.

1919-ben itt szállnak meg a megszálló román hadsereg tábornokai. 1919. november 16-án Horthy Miklós itt rendez be csapatainak főparancsnokságát, miután elmondja hírhedt beszédét: „Tetemre hívom itt a Duna partján a magyar fővárost.”

A Gellért Szálló 1968-ban bevonul a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom történetébe. 1968. február 26. és március 5. között a magyar fővárosban, a Gellért Szállóban rendezik meg 65 kommunista és munkáspárt konzultatív találkozóját.

A kommunista pártok első nemzetközi szervezete az 1919 márciusában létrehozott Kommunista Internacionálé (Komintern) volt, amely 1943-ig működik. 1945 után több kísérlet történik a mozgalom átfogó közös tanácskozásainak kialakítására, de sokáig sikertelenül. 1957-ben, majd 1960-ban Moszkvában sikerül tanácskozást tartani, de egy újabb találkozóig megint hosszú évek telnek el.

Közben megszorodnak a viták. Szakadás következik be a szovjet és a kínai párt között, ami az egész mozgalom egységének megszűnéséhez vezet. A nyugat-európai pártok egyre több kérdésben bírálják a szocialista országok pártjait. Nem értenek egyet azzal, ahogyan ezek a pártok a hatalmat gyakorolják.

Erőteljesen támad a nemzetközi tőke is. 1956-ban Magyarországon és Lengyelországban megkísérlik megdönteni a szocializmust, de nem járnak sikerrel. A következő célpont Csehszlovákia. 1968 nyarán a szocializmus hívei és ellenfelei között nyílt összecsapásra kerül sor. A szocialista országok vezetői a csehszlovákiai szocializmus elleni támadást az egész szocialista rendszer elleni támadásként fogják fel, és 1968 augusztusában katonai erővel verik le a szocializmusellenes erőket.

A budapesti konzultatív tanácskozás rendeltetése, hogy megnyerjék a lehető legtöbb

párt támogatását egy minél szélesebb világtalálkozó megtartásához, és meghatározzák azokat a kérdéseket, amelyekben egyetértésre lehet jutni. A Komintern időszakának teljes egységére már senki sem törekszik, illúzió lenne. Nem tér vissza a Kínai Kommunista Párt sem. De sok olyan kérdés van, amiben egyetértést lehet elérni.

A magyar küldöttséget Kádár János (1912-1989) vezeti. Tagja Komócsin Zoltán (1923-1974), a párt külügyi titkára, Puja Frigyes (1921-2008), a Külügyi Osztály vezetője és Gyenes András (1923-1997), Puja helyettese. Az MSZMP ekkor a mozgalom tekintélyes pártja. Kádárnak sikerül konszolidálnia a szocializmust Magyarországon, és ez tekintélyt ad neki. Az MSZMP egyfajta közvetítő tud lenni a keleti és nyugati pártok között.

A Szovjetunió Kommunista Pártját két ismert vezető Mihail Andrejevics Szuszlov (1902-1982), a párt fő ideológusa és Borisz Nyikolajevics Ponomarjov (1905-1995), a szovjet párt külügyi titkára képviseli.

Számos más ismert politikus is eljön. Erich Honecker (1912-1994), a Német Demokratikus Köztársaság későbbi vezetője, ekkor a német párt egyik vezetője. Itt van Enrico Berlinguer (1922-1984), aki hamarosan az Olasz KP első számú vezetője lesz. De eljön Georgeis Marchais (1920-1997) is, aki szintén hamarosan a Francia KP feje lesz. Jelen van William Kashtan (1909-1993), a Kanadai KP vezetője és sokan mások.

A tanácskozáson megegyezés születik arról, hogy a pártok világtalálkozóját 1969-ben, Moszkvában tartják és egy téma kerül megvitatásra: „Az imperializmus elleni harc feladatai a jelenlegi szakaszban: a kommunista és munkáspártok, valamint az összes antiimperialista erő akcióegysége.” Megállapodnak az Előkészítő Bizottság felállításáról, amely végig Budapesten ülésezik majd.

1968 nyarán a nyugati pártok nem fogadják el majd a szocialista államok katonai beavatkozását Csehszlovákiában, és a munkásmozgalom a teljes szétesés előtt áll. Az Előkészítő Bizottság marad az egyetlen hely, ahol a kommunista és munkáspártok beszélnek egymással.

Biztosan állíthatjuk, hogy a budapesti konzultatív találkozó nélkül nem kerülhetett volna sor az egészen 1969 júniusáig halogatott, harmadik moszkvai nagytanácskozásra sem.

Országszerte megtartották a 90. ünnepi könyvhetet

